

[Pelle Voigt]

Jeg skal ikke føje noget til de mange betragtninger, som SF's ordfører har fremsat ved tidligere lejligheder vedrørende forslag af denne art fra fremskridtspartiet, ud over endnu en gang med samme maniske iver, som fremskridtspartiet fremlægger disse forslag med, at pege på, at vi mener, Christiania gennem den lovliggørelse af en række forhold, som Christiania selv er interesseret i, kan bidrage ganske positivt til en række ting her i Danmark, og at den nedlæggelse, som fremskridtspartiet her gør sig til talsmand for, under ingen omstændigheder løser nogen problemer, fordi en række af de forhold, som fremskridtspartiet så hårdt angriber i sine bemærkninger her, ikke har noget med fristaden som sådan at gøre, men med en række misforhold i samfundet, som fremskridtspartiet ikke gør noget som helst for at gribe ind over for.

Jeg synes, det er temmelig fantastisk at læse bemærkningerne igennem, hvor netop fremskridtspartiet foregiver at tale på hæderlige borgeres vegne. Jeg må sige, at da jeg læste dette – og jeg citerer fra bemærkningerne: »Et sandt ragnarok, hvor slendrian, socialnasseri, kriminalitet og menneskeligt forfald har antaget uhyre dimensioner, alt mens de rabiate på venstrefløjen gnider sig i hænderne«, var min umiddelbare tanke egentlig ikke, at dette var møntet på Christiania, men at det var fremskridtspartiets beskrivelse af dets egne interne forhold.

Birgith Mogensén (CD):

Det er mere end 10 år siden, at Christiania blev besat. CD har siden da krævet, at dette ulovlige forhold ophørte. Igen i dag beder vi regeringen foranledige Christiania afviklet så hurtigt som muligt. Det såkaldte sociale eksperiment har spillet fallit, altså kan fristaden eller forsøgsbyen elimineres. Kriminalitet, narkotikahandel og anden elendighed er fortsat dominerende i hele området. Christiania er et dødsygt og samfundsskadeligt foretagende.

Der er pr. dags dato ikke ét eneste godt argument for at bevare Christiania. Fristadens rolle som alternativt samfundsforsøg kan ophøre.

Et stort hashmarked flourer som aldrig før. For et år siden indgik daværende justitsminister Ole Espersen og et antal repræsenta-

tive christianitter den aftale, at dette næsten åbenlyse kolossale hashmarked skulle reduceres væsentligt. Vi ved alle, at denne aftale ikke er overholdt. Derimod ved vi, at de nordiske lande samt Grønland stadig væk forsynes med hjerneskadende hash i store mængder.

Det er forståeligt, at Nordisk Råd på officielt plan har kritiseret den eftergivende holdning, vi udviser med hensyn til narkotikabekæmpelse i Christiania.

Også på andre områder hersker der fortsat lovløshed i fristaden. Værtshusenes bevilningsforhold er ikke i orden, erhvervsvirksomhedernes momsforhold er stadig illegitime, husleje, el m.v. betales på bedste beskub, lovliggørelse med hensyn til bygninger og installationer forsømmes, miljø- og sundhedsbestemmelser overholdes ikke. Generelt sagt: mange af de love og regler, der almindeligvis skal overholdes i Danmark, er på en mærkelig måde sat ud af kraft, når det gælder fristaden og christianitterne.

Det siger sig selv, at denne lille enklaves lovløse fremfærd er med til at sabotere retsbevidstheden i dette land. Har vi råd til, at Christianiasygen smitter? Er der noget at sige til, at en narkosælger f.eks. i Ålborg opponerer mod en idømt straf, når vedkommende med god ret kan sige, at hvis forbrydelsen var begået i Christiania, ville han eller hun være sluppet godt fra forseelsen? Det er værd at tænke over.

Da vi den 16. marts 1982 diskuterede Christiania, udtalte jeg, at såfremt Nordens største hashmarked, Christiania, blev elimineret, var hele problemet løst. Kendsgerningerne er jo, at ministaten Christianias nationalindkomst hidrører fra salg af hash og andre former for kriminalitet. Hvis dette eksistensgrundlag blev fjernet, ville fristaden Christiania simpelt hen gå konkurs.

Det er fortsat min overbevisning, at hvis politiet blev forsynet med de nødvendige beføjelser, kunne man ad den vej afvikle Christiania. Men selv om man fjerner Christiania, fjerner man ikke de sociale problemer. Det lader sig dog gøre at hjælpe denne sociale tabergruppe på andre måder. Et rigt land som Danmark kan ikke være bekendt at bevare skampletten Christiania. Et faktum er, at Christiania er en nitte, og fristaden har intet menneskeligt eller samfundsgavnligt formål. Regeringen og folketinget ved, at der